

РЕШЕНИЕ

№ 6346

гр. София, 13.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Снежанка Кьосева**

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5335** по описа за **2020** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от ЗАНН във вр. с чл.208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба от Б. Е. П., с адрес в [населено място] срещу решение от 12.03.2020г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 22 състав по нахд № 16620/2019г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 42-0001373/02.09.2019г., издадено от началника на Областен отдел /ОО/ "Автомобилна администрация" /"АА"/ [населено място], с което на основание чл.93, ал.1, т.1 от Закона за автомобилните превози /ЗАвтП/ е наложена глоба в размер на 2000 лв. за нарушение на чл.18, т.5 от Наредба № 34/06.12.1999г. на МТ.

С жалбата се моли да бъде отменено решението на СРС, като неправилно, поради нарушение на материалния и процесуалния закон. Излагат се и съображения за несъразмерност на наложеното наказание с извършеното деяние и за приложимост на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН.

В съдебно заседание касаторът не се явява, представлява се от адв. Ч., който поддържа жалбата и моли решението и оспореното НП да бъдат отменени.

Ответникът - ОО "АА" [населено място], редовно призован не изразява становище по жалбата.

Заклучението на прокурора е, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС правилно и законосъобразно.

Предмет на касационно оспорване е решение от 12.03.2020 г. по нахд № 16620/2019г. на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспорваният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН. От фактическа страна районният съд е приел за установено следното:

На 27.07.2019г. по автомобилен път 121 е спрял за проверка лек таксиметров автомобил марка "К. Р." с рег. [рег.номер на МПС], собственост на Л. Е. П., със знак "Такси" и открит и включен електронен таксиметров апарат с фискална памет на свободен режим и зелена светлина. След направена проверка е установено, че водачът на автомобила - Б. Е. П. е без валидно издадено удостоверение "водач на лек таксиметров автомобил". П. представил удостоверение "водач на лек таксиметров автомобил" №012532, издадено на 26.10.2011г.

Настоящият съд намира фактическата обстановка за правилно установена от СРС. Правилно са ценени показанията на свидетеля А. Д. и писмените доказателства.

Съгласно чл.18, т.5 от Наредба №34/1999г. за таксиметров превоз на пътници, водачът на лек таксиметров автомобил трябва да отговаря на изисквания, между които и да притежава удостоверение "водач на лек таксиметров автомобил", валидно за съответната община. Удостоверението се издава за срок от пет години, а ново удостоверение се издава без полагане на изпит, ако лицето отговаря на изискванията на чл.24, ал.3, т.1-6 от ЗАвтП и заявлението е подадено в срок до 6 месеца след изтичане на валидността на удостоверението на водач на лек таксиметров автомобил. Касаторът е представил удостоверение, издадено на 26.10.2011г., валидността, на което е изтекла на 26.10.2016г. Следователно П. е управлявал лек таксиметров автомобил без да притежава удостоверение "водач на лек таксиметров автомобил", валидно за съответната община. Правилно е ангажирана отговорността му за нарушение по чл.18, т.5 от Наредба №34/06.12.1999г. за таксиметров превоз на пътници. В случая тъй като водачът няма редовно издаден съответен документ правилно е определена и санкционната норма - чл. 93, ал.1, т.1 от Закона за автомобилните превози, според която водач на моторно превозно средство, който извършва обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници и товари, без редовно издадени лиценз, разрешение, документ за регистрация или други документи, които се изискват от Регламент на Европейските институции, от Закона за автомобилните превози или от подзаконовите нормативни актове по прилагането му, се наказва с глоба от 2 000 лв. при първо нарушение. С втората алинея на чл.93 от ЗАвтП се санкционира водач, който има, но не носи в момента на проверката такъв документ. Размерът на наложеното на касатора наказание е определен правилно, в съответствие с абсолютно определения в закона размер.

Наличието на удостоверение не е само формално изискване, а документ, който

удостоверява квалификацията на водача да осъществява таксиметров превоз на пътници в съответната община и цели гарантиране на безопасността на пътниците, поради което липсата на такъв документ не може да се приеме за маловажен случай. Възраженията на касатора в тази насока са неоснователни. Тъй като настоящият съд кредитира изцяло мотивите на оспореното решение относно неприложимостта на чл.28 от ЗАНН не е необходимо да ги преповтаря.

Неоснователно е и възражението във връзка с начина на установяване на нарушението. Актът за установяване на административното нарушение /АУАН/ е съставен въз основа на докладна записка, изготвена от служители на 03 РУ - СДВР, които са констатирани нарушението. Съставяне на АУАН въз основа на документ е регламентирано в чл.40, ал.4 от ЗАНН. Свидетел на нарушението може да бъде всяко физическо лице. В случая служителите на 03 РУ са изпълнявали служебните си задължения - назначени като АП-121 за времето от 07.00ч. до 19.00ч. на 27.07.2019г. Когато АУАН се съставя въз основа на документ може да се състави в отсъствие на свидетели. В случая АУАН е съставен в присъствието на един свидетел и нарушителя, който не е отразил възражения.

С представената по делото докладна записка, изготвена от служители на 03 РУ-СДВР се установява, че лек таксиметров автомобил марка "К. Р." с рег. [рег.номер на МПС] е спрял за проверка по време на движението му от [улица]към [улица]. Автомобилът не е бил спрял или паркиран. Освен това е бил със знак "Такси" и открит и включен електронен таксиметров апарат с фискална памет на свободен режим и зелена светлина. След като е управлявал таксиметров автомобил касаторът е следвало да съобрази поведението си със законовите изисквания по отношение на таксиметровата дейност.

Словесното описание на нарушението в НП не се различава от това в акта и съответства на правната квалификация. Правилно СРС е установил, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

При така установеното, касационният съд намира, че от страна на СРС е извършено пълно и всестранно установяване на фактическата обстановка и в съответствие с това правилно е приложен материалния закон, поради което оспореното решение следва да бъде оставено в сила. Касационната жалба е неоснователна.

Страните не са претендирали присъждане на разноски.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК във вр. с чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 12.03.2020г., постановено по нахд № 16620/2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 22-ри състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2..

